

kunde have fremsat Bebrejdelser overfor mig, hvis jeg efter at have faaet et enstemmigt Raad fra et saadant Udvalg vilde have nægtet at medvirke til, at det blev ført ud i Livet. Der er virkelig for mig ikke andet at gøre end at lade det ærede Medlem sige, hvad der bør gøres, og hvad der burde have været gjort, og gøre det sagkyndige Udvalg opmærksomt paa, hvad det ærede Medlem fremfører i saa Henseende. De Tanker, det ærede Medlem fremfører, er ikke nye, det er Tanker, som melder sig med Selvfølgelighed i det Øjeblik, man skal beskæftige sig med saadanne Spørgsmaal, som derefter i disse Udvalg gennemdrøftes og bearbejdes, hvorefter man kommer til et Resultat, og man er altsaa kommet til et Resultat, som er modsat det, som det ærede Medlem fremførte. Det ærede Medlem klagede over en Anordning vedrørende Korn- og Foderstoffer, som udkom i Gaar, og sagde, at han frygtede, det vilde gaa som den Gang, man beslaglagde Hveden her; og Hvedeladninger, som var under Vejs til København, ikke kom. Dette sidste kender jeg ikke noget til, og det gør det ærede Medlem formentlig heller ikke. Med Hensyn til denne Anordning maa jeg ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er samtlige de 13 Landmænd, som er Repræsentanter for Landbrugsforeningerne og Husmandsforeningerne, samt Medlemmer af den høje Rigsdag, 3 Medlemmer fra 3 forskellige Partier, som efter nøje Undersøgelse og Drøftelse af alle disse Forhold, en Drøftelse paa Grundlag af Samtaler og Forhandlinger med alle dem, som sidder inde med statistiske Oplysninger og teoretisk Sagkundskab om denne Sag, enstemmig har tilraadet mig at gaa til en saadan Foranstaltning. Jeg kan da ikke sætte dette enstemmige Raad til Side, og jeg synes navnlig ikke, at det ærede Medlem skal bebrejde mig, at jeg saa hurtigt som muligt iværksætter Foranstaltninger, som fra denne sagkyndige Kreds anses for særdeles ønskelige, ja nødvendige. Jeg har tidligere i disse Aar sagt, at hvor det var muligt at tilvejebringe en enstemmig Indstilling fra Landbrugets Repræsentationer og Organisationer, har jeg altid fulgt dem. Hvor en saadan enstemmig Tilkendegivelse ikke har foreligget,

har jeg selvfølgelig maattet vælge imellem forskellige Raad, men ogsaa fremtidig agter jeg virkelig — jeg kan ikke gøre andet —, naar enstemmige Raad foreligger, at følge dem.

Det ærede Medlem mente at kunne sige, at det har vist sig, at det ikke var rigtigt at ansætte Maksimalpris paa Kartoffler. Nej, det kan det ærede Medlem ikke paastaa, det har aldeles ikke vist sig, det har vist sig, at Forholdene med Hensyn til Frost i Aar har været anderledes, end de har været i en Menneskealder, og denne Omstændighed, kombineret med Kartoffelmangel og ringe Kartoffelhøst, har frembragt den nuværende Situation, den er ikke frembragt ved Ansættelsen af Maksimalpris, som ogsaa her er sket efter et System, som alle Landbrugets sagkyndige har tilraadet.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) var inde paa Spørgsmaalet om Brødrationernes Tilstrækkelighed og sagde, at han, som havde 22 Mand paa Kost, havde regnet ud, at han vilde savne 40 Brød om Maaneden. Før jeg har set Beregningens Enkeltheder, kan jeg ikke udtale mig om dens Værd, men alene det Tal, det ærede Medlem nævnedes, gør rigtignok, at Paastanden forekommer mig særdeles besynderlig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har regnet med de Tillægsrationer, som er mulige, og som sikkert vil komme saadanne Folk til gode, dernæst ved jeg heller ikke, hvormange Heste og Hunde der er medregnet til dette Brøds Opædning, men hvis det ærede Medlem vil sende mig denne Beregning, vil man kunne se, om der er Fejl i den, eller om det virkelig er Forholdet. I saa Fald kan jeg ikke andet end beklage, at der ikke er mere Brødkorn i Landet, men det maa man jo indrette sig efter, og saa er det mig en Trøst at vide, at det ærede Medlem vil være rigelig i Stand til at give sine Folk andet at spise, naar han ikke kan give dem saa meget Brød, som han kunde ønske at give dem.

Endelig skylder jeg at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour), som nu særlig beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Maksimalpris paa Kartoffler en detail. Det ærede Medlem mente, at det var nok, naar man havde denne Maksimalpris og ikke andre, saa kunde man lade Producenter og Grossister udkæmpe de Kampe,